

Jacke Sjödin

När kommer tomten?

Allehanda specialister på barnuppföstran säger att man aldrig ska ljuga för sina barn. De klarar av fler och hårdare sanningar än vad vi vuxna tror, säger förståsigpåarna. Jaha, säger jag, och hur gör vi med frågan om tomtens existens?

Mina barn tror STENHÅRT på tomten. Och jag har förstås ljugit tungan blå när dom frågat mig saker kring denna mystiska herre med sin röda luva och sin obegripliga förmåga att hinna hälsa på två miljarder barn under ett dygn. Har jag gjort fel då? Borde jag egentligen säga sanningen, hela sanningen och inget utom sanningen när min sexåring frågar:

- Pappa, när kommer tomten?
- Sorry grabben, tomten är båg.
- Va??? Men han kom ju ifjol!
- Nej, det var morfar som hade klätt ut sig. Han bytte om på muggen i köllaren. Tyst, jag ser på TV!
- Men pappa, han hade ju paketet med sig till oss. Saker som stod på min önskelista.
- Dom grejerna hade jag köpt på stormarknaden dan före julafton. Face the facts min unge vän, tomten är humbug.

Nej, så säger jag självfallet inte. Jag trotsar uppkäftigt alla specialisterna och kör på tomtelinjen några år till. Och i år har jag till och med tomtedräkten redo. Jag köpte den redan i

slutet av september bara för att vara säker att inte göra samma misstag som ifjol.

Då firade vi julen hemma. BARA vår egen lilla familj. Och allt var minutöst förberett. Granen var klädd, skinkan grillerad, klapparna inslagna, gröten kokad, snapsen kyld, you namne it... Men just när Pluto hoppar in i julgranen på tv i evighetstevetraditionen Kalle Ankas jul, så fryser jag till is. TOMTEDRÅKT!!! Jag har ingen tomtedräft! Detta har alltid skötts av äldre släktingar, jag har totalt glömt bort den detaljen, och det finns inte så mycket som en vit polisong i denna lägenhet! Sekunden senare sitter jag i bilen och jagar staden runt efter en tomteförklädnad, men vid den tiden på julafton var allt givetvis julaftonsstängt. Förutom Statoil. Där köpte jag i panik en påse bomull och maske-ringstejp. Väl hemma hittade jag en gammal röd täckjacka, fruns avlagda brillor och en röd toppluva med gul text KALMAR FF. Och så tejpsade jag fast bomullen på kinderna, vände toppluvan ut och in och körde igång. Och det gick fint. Fast jag hade bomull i käftan till tredjedag jul.

Men i år är jag alltså bättre förberedd inför den lögn jag glatt ska fortsätta att leverera till mina små telningar. Det förljugna faktumet att tomten existerar. Jag tycker att det är ett barns rättighet att få tro på tomten. Och jag

minns så väl hur det var för mig den dagen tomtetubblan sprack.

Det var julafton i Röån. Snön låg vit på taken. Kalle Anka var avklarad, och pappa säger den klassiska repliken:

- Jaha, nu tror jag det är dags att åka in till Junsele och köpa tidningen.

Från det att dörren slog igen efter honom sprang jag från fönster till fönster i spänd förväntan, och varje ruta immade igen av min upphetsade andhämtning. Jag minns inte om jag faktiskt visste att det var pappa som var tomten eller om vanans makt gjort att hans tidningsköpartrick var signalen för den riktige tomtens ankomst, men jag minns min besvikelse just denna jul när pappa kommer hem igen och faktiskt har KÖPT tidningen och lugnt sjunker ned i fåtöljen med pipan i munnen och börjar läsa om översvämningar i Bangladesh.

Jag bröt förstås ihop, men möttes av torra repliker att jag väl var på tok för stor för att tro på tomten.

Vadå, 24 år är väl ingenting!

God jul!

Jacke Sjödin, 5-barnsfar och tomtedrottning

JUNSELE MASKIN & MEK

mån-tors 07.30-17.00
Fredag 07.30-14.00
lunch 12.00-13.00

Tel. 070-21 25 765

*God Jul &
Gott Nytt År*

önskar Janne & Johan